

چرا قدرت ما در ورودی بندی^۱ است؟^۲

مترجم: محمدرضا کریمی

این متن، تقریباً دو سال پیش در سایت سوسیالیست ورکر نگاشته شده است. از آنجا که برآمده از تجربه‌ی مبارزاتی کارگران انگلستان در یک دهه‌ی اخیر بوده، با بیانی ساده نوشته شده و افزون بر آن، شکست بسیاری از اعتصابات و اعتراضات کارگران ایران در سال‌های اخیر، رها کردن محل کار بوده، بنابراین، بازگردانی متن حاضر و انتشارش، با این هدف که بتواند پاسخ‌گوی بخش هرچند اندکی از معضلات پیش روی کارگران باشد، ضروری قلمداد شده است.

استقبال از بازگشت اعتصابات به ادارات، انبارهای کالا و بیمارستان‌ها نشان دهنده‌ی میزان تغییر سیاست‌های بریتانیا در طول سال گذشته است. پس از

^۱ ورودی بندی به سخی از اعتصاب گفته می‌شود که طی آن اعتصاب کنندگان ضمن بستن ورودی محل کار، هم کارانی که خواهان ورود به کار هستند را توجیه کرده و وارد صف اعتصاب می‌کنند.

^۲ <https://socialistworker.co.uk/in-depth/why-our-power-is-on-the-picket-lines/>

یک دوره‌ی طولانی که رسانه‌ها شادمانه مرگ اتحادیه‌ها را اعلام می‌کردند، اکنون اعلام اخبار اعتصابات در تلویزیون و روزنامه‌ها متداول شده است.

اما ممکن است کنش تظاهرات پس از غیبتی درازمدت، برای کارگرانی که قبلاً هرگز اعتراضی نداشته‌اند، عجیب به نظر برسد. همه می‌دانند که اعتصاب به معنای سرکار نرفتن است؛ اما این که نباید به معنای در خانه ماندن باشد، برای برخی مبهم است.

برجسته نمودن ورودی‌بندی، راهی عالی برای نشان دادن این که «اتفاق مهمی در حال رخ دادن است» به همگان می‌باشد. این امر، فرصتی برای گرد هم آوردن کارگرانی که اغلب به دلیل ماهیت شغلشان منزوی هستند، فراهم می‌آورد. هم‌چنین، مکانی هست که مردم می‌توانند در مورد اعتصاب، و مسایل فراتر از آن، به جای این که به صورت فردی به مشکلات خود پردازند، به روشی جمعی گفتگو کنند. این گردهم‌آیی به کارگران قدرت می‌دهد و می‌تواند آنها را نسبت به ظرفیت خود آگاه کند.

ورودی‌بندی هم‌چنین می‌تواند جایگاهی باشد که در آن اعضای صنفی فرصتی برای سازماندهی و برنامه‌ریزی جهت موثرتر ساختن اعتصابشان پیدا کنند و در نهایت، اختلافات خود را بدون توسل به رهبران اتحادیه، حل کنند.

با این حال، ورودی‌بندی به طور بالقوه بسیار مهم‌تر از همه‌ی این‌هاست. مهم‌ترین هدف آنها کارآمدتر کردن اعتصابات با ممانعت از حضور افرادی است که می‌بایست در محل کار حاضر نشوند.

یک ورودی‌بندی خوب به این معنی است که کسانی که می‌خواهند اعتصاب را بشکنند باید با همکاران خود روبه‌رو شوند و توضیح دهند که چه چیزی آنها را به این عمل خیانت‌آمیز می‌کشاند. این چشم‌انداز به خودی خود می‌تواند بسیاری از کسانی را که ممکن است به سر کار برگردند را بازگرداند.

ورودی‌بندی‌ها هم‌چنین می‌توانند به رشد اتحادیه کمک کنند. در بیشتر صنایع هزاران کارگر وجود دارد که هنوز سازمان‌دهی نشده‌اند و اطلاعات کمی از اتحادیه‌ها دارند. برخی از آنها کارگران موقت یا با قراردادهای پاره‌وقت یا صفر ساعت هستند. ممکن است گمان کنند که اتحادیه تنها برای کارکنان دایمی و تمام وقت است.

سازمان‌دهنده‌ها می‌توانند به سرعت آنها را آموزش داده، وارد اعتصاب کنند. ورودی‌بندی‌ها در وضعیت‌های خشونت‌آمیز نیز می‌توانند محل نبرد فیزیکی برای جلوگیری از شکستن اعتصاب توسط برخی افراد باشد.

برای کسانی که نمی‌توان متقاعدشان کرد، در اتحادیه‌های کارگری یک سنت مهم وجود دارد. اصطلاح «اعتصاب‌شکن» (کسی که از جمع جدا شده) از این منظر برخاسته است تا افرادی که منافع شخصی محدود را بر اراده جمعی ترجیح می‌دهند، شرم‌سار سازد.

شرم‌سار ساختن و متوقف کردن افرادی که می‌خواهند به کارفرمایان در شکستن اتحادیه‌ها کمک کنند، خود اقدامی دموکراتیک است. زیرا اکثریت کارگران تصمیم گرفته‌اند ایستادگی کنند و کسانی که بخواهند اعتصاب را بشکنند، در جهت تضعیف مبارزه‌شان حرکت می‌کنند.

از آن‌جا که صف‌های اعتصاب قوی، کارآیی اعتصاب‌ها را موثرتر می‌سازد، کارفرمایان و محافظه‌کاران از آنها متنفرند و علیه‌شان قانون وضع می‌کنند. به همین دلیل است که باید تا حد ممکن قوی و مبارزه‌طلبانه بسازیمشان.

اعتصاب پرستاران اکنون باید یک سلاح باشد

ورودی‌بندی‌های پرستاران در ماه‌های اخیر به رویدادهایی پرنشاط تبدیل شده‌اند، به طوری که گاهی بیش از صد کارگر با شعار دادن، آواز خواندن و رقصیدن روزهای اعتصاب خود را سپری می‌کنند. تقریباً همیشه، در میان

بوق‌های ممتد خودروهای حامیانی که از کنارشان عبور می‌کنند، قرار دارند. هم‌چنین، این اعتصاب‌ها حمایت و بازدیدهای هم‌دلانه از سوی سایر کارکنان حوزه‌ی سلامت و اعضای اتحادیه‌های کارگری را به خود جلب کرده‌اند.

در عین حالی که ورودی‌بندی‌های پرستاران به مراکز مهمی برای بحث و تا حدی سازمان‌دهی تبدیل شده‌اند، تاکنون نقش کوچکی در جلوگیری از تحرکات اعتصاب‌شکنان ایفا کرده‌اند. این موضوع عمدتاً به این دلیل است که اتحادیه‌ی پرستاران (RCN) برای شرکت در اعتصاب، استثنائات زیادی قایل شده‌اند.^۳

رهبران اتحادیه‌ها در اولین اعتصابات گفتند که از حداقل کارکنان در بخش‌ها حمایت می‌کنند و برخی از بخش‌های مراقبت سرطان و اورژانس بخشی از اعتصاب نخواهند بود. این باعث شد که RCN به تعداد زیادی از اعضای خوب اتحادیه دستور دهد که از ورودی‌بندی‌ها عبور کرده و به کار خود را طبق روال معمول از سر گیرند. این وضعیت در میان اعتصاب‌کنندگان سردرگمی ایجاد کرد؛ زیرا مشخص نبود چه کسی واقعا اعتصاب‌شکن محسوب می‌شود.

^۳ به این استثنائات **derogations** گفته می‌شود که طی آن، برگزار کنندگان اعتصاب، به دلیل ضرورت‌های خاص مانند ارائه خدمات حیاتی (مثلاً در بیمارستان‌ها یا مراکز اورژانس) به برخی از کارگران اجازه می‌دهند در طول اعتصاب به کار خود ادامه دهند.

هم چنین، این اقدام به مدیرانی که قصد داشتند اعتصاب را کم اثر کنند، چراغ سبزی داد تا ادعا کنند که برای حفظ ایمنی مراقبت های درمانی، به معافیت های بیشتری نیاز دارند.

با افزایش ناخشنودی اعضای اتحادیه، RCN اکنون اعلام کرده است که در اعتصاب بعدی هیچ معافیتی وجود نخواهد داشت. این بدان معناست که ورودی بندی ها باید به سلاحی موثرتر علیه اعتصاب شکنی تبدیل شوند.

کسانی که دستورالعمل های اتحادیه ی خود را نادیده می گیرند و سر کار می روند، اعتصاب را تضعیف کرده و کار محافظه کاران را برای نابود کردن سیستم بهداشت عمومی آسان تر می کنند. به همین دلیل، ورودی بندی های شکل گرفته در بیمارستان ها باید تلاش کنند تا پرستارانی که قصد دارند در روز اعتصاب به کار بروند را منصرف کنند.

من صد در صد متعهد به اقدام هستم

صف های اعتصاب گسترده و مبارزه طلبانه، اتحادیه ای قدرتمند را در داخل یک انبار آمازون در کاونتری شکل داده اند. در حالی که اعتصاب کنندگان بحث می کنند و بسیاری از کارگران را متقاعد می کنند که بازگردند و به اتحادیه بپیوندند، خودروها در صف منتظر می مانند.

کارگران آمازون از ژانویه در مرکز اجرای BHX4 برای درخواست افزایش دست مزد دست به اعتصاب زده اند و اعتصاب را هر روزه با صف های اعتراضی بزرگ پدید آورده اند. این تظاهرات هر چیزی بوده جز انفعال. گاهی تا ۱۰۰ کارگر در جاده های منتهی به انبار صف می کشند و آماده هستند تا کسانی که به محل کار خود می روند را به برگشتن متقاعد سازند.

کارگر اعتصابی آمازون، دیو، به سوسیالیست ورکر گفت: «ورودی بندی هایمان فرصتی است برای صحبت با کارکنانی که هنوز درباره ی پیوستن به اعتصاب تصمیمی نگرفته اند. این جا، جایی است که می توانیم بدون نظارت مدیران یا تلاش آن ها برای فریب دادنمان، آزادانه گفت وگو کنیم. هم چنین، حضور تعداد زیاد اعتصاب کنندگان پیامی به مدیران و دفتر مرکزی می فرستد که در هدف خود متحد باقی مانده ایم.»

دیو اضافه کرد که صف های اعتصاب می توانند دیدگاه کارگران را نسبت به خود و همکارانشان تغییر دهند. او گفت: «الان با همکارانی صحبت می کنم که قبل از اعتصاب حتی نمی شناختمشان. این اعتصاب ما را بسیار به هم نزدیک تر کرده است. این اتفاق من را هم تغییر داده است.»

او ادامه داد: «اگر کسی ده سال پیش به من می گفت که عضو اتحادیه خواهم شد و در اعتصاب شرکت می کنم، به او می خندیدم؛ اما حالا من صد درصد به اقدام متعهد هستم.»

دیو همچنین توضیح داد که ورودی بسته شده اصلی ترین محلی است که کارگران برای عضویت در اتحادیه کارگری عمومی بریتانیا ثبت نام می کنند، به طوری که اغلب در روزهای اعتصاب صف های طولانی کارگران برای پیوستن به اتحادیه تشکیل می شود. از زمانی که کارگران انبار **BHX4** در اوت گذشته دست به اعتصابات خودجوش زدند، در این انبار تعداد اعضای اتحادیه از حدود ۳۰ نفر به بیش از ۶۰۰ نفر افزایش یافته است.

فعال کارگری محلی، ریچارد، به سوسیالیست ورکر گفت که دلیل افزایش عضویت در اتحادیه، اقداماتی است که کارگران در این ورودی بندی ها انجام می دهند. او گفت: «این ورودی بندی ها موجودیتی بسیار پررنگ و چشم گیر دارند. گاهی صفی از ۲۰ خودرو منتظر است تا از میان اعتصاب عبور کند، و در هر مورد، اعتصاب کنندگان تلاش می کنند توضیح دهند که چرا نباید وارد شوند.»

او ادامه داد: «در **BHX4**، نیروهای کار بسیار متنوع اند؛ بنابراین اعتصاب کنندگان تلاش می کنند با هم کارانی که قصد عبور از ورودی بندی را

دارند و به زبان آن‌ها صحبت می‌کنند، گفت‌وگو کنند. اوایل این ماه، برای اولین بار اعتصاب در روزهای آخر هفته برگزار شد و اول از همه، وقتی کارکنانی که یکشنبه‌ها کار می‌کنند به انبار رسیدند، صف اعتصاب را دیدند. آنها بلافاصله بازگشتند و به اتحادیه پیوستند.»

«من دیده‌ام که کارگران در خودروهای خود از ورود به انبار منصرف شده‌اند و به جای آن، خودروهایشان را کنار جاده پارک کرده‌اند، زیرا اعتصاب‌کنندگان متقاعدشان ساخته بودند. در حالی که کارگران هنوز موفق به بازگرداندن کامیون‌ها نشده‌اند، قطعاً در تاخیراتشان نقش داشته‌اند.»

او افزود: «فکر می‌کنم اگر کارگران این‌گونه اعتصاب نمی‌کردند، اعتصاب تاکنون به پایان رسیده بود. اما چون ورودی‌بندی‌ها وجود دارند، کارگران می‌بینند که اعتصاب هم‌چنان قدرتمند است و می‌خواهند به آن بپیوندند.»

این ورودی‌بندی‌ها تنها به کارگران **BHX4** انگیزه نمی‌دهد. کارگران مراکز دیگر از جمله در منسفیلد در ناتینگهام‌شایر، کولویل و کیگورث در لسترشایر، روجلی در استافوردشایر و راگبی در واریک‌شایر نیز قصد دارند برای اعتصاب رای‌گیری کنند.

این کارگران به دقت اتفاقات کاونتری را دنبال خواهند کرد و خواهند دید که کارگران آمازون قادرند ورودی‌بندی‌های گسترده‌ای را سازمان‌دهی کنند. این تنها کارگران آمازون نیستند که باید از وقایع کاونتری درس بگیرند؛ بلکه کل جنبش اتحادیه‌های کارگری نیز باید به آن توجه کند.

این آغازگاهی برای شروع بحث‌های سیاسی گسترده‌تر است

در طول دو اعتصاب گسترده‌ی کارمندان خدمات دولتی در سال جاری، ورودی‌بندی‌های بزرگی تشکیل شده است. این صف‌ها، غالباً اعتصاب‌کنندگان را از بخش‌های مختلف دولتی گرد هم آورده و افراد جدیدی را به فعالیت در اتحادیه‌ها ترغیب کرده‌اند.

شارلوت که در وزارت آموزش و پرورش در منچستر، جایی که کارمندان دولتی صف‌های اعتصاب گسترده‌ای در ساختمان اداری مرکز شهر برگزار کرده‌اند کار می‌کند، می‌گوید: «ورودی‌بندی‌های برای افزایش اعتماد به نفس کارکنان فوق‌العاده هستند. شما قدرت خود را احساس می‌کنید.»

«در اولین ورودی‌بندیمان، ۵۰ نفر حضور داشتند. شگفت‌انگیز بود، چون هیچ‌کس نمی‌دانست چه کسانی شرکت خواهند کرد. پس از آن، چون تعدادمان زیاد بود، با هم راه‌پیمایی کردیم و به تجمعات اعتصابی پیوستیم.»

«در اتحادیه‌ی خدمات عمومی و تجاری، اعتصابات هدفمند (اعتصاب‌هایی که در آن واحد توسط بخش‌های مختلف انجام می‌شود) داشته‌ایم. کارکنان آفستد (Ofsted) بخشی از این اعتصابات بودند، و در منچستر مشتمل بر سه ورودی‌بندی بود.

کاری که انجام دادند عالی بود؛ اما پس از چهار هفته کاملاً خسته و منزوی شده بودند. کارکنان سایر بخش‌هایی که در اعتصاب نبودند با آنان دوستانه برخورد می‌کردند؛ اما هم‌چنان به کارشان ادامه می‌دادند. اعتصاب‌کنندگان آفستد گفتند که بهترین روز، روزی بود که همه با هم اعتصاب کردند.»

«در ورودی‌بندی‌ها، افراد را بهتر خواهید شناخت و می‌توانید با آنها به صورت آزادانه‌تر درباره‌ی سیاست صحبت کنید. آن‌جا جایی است که می‌توان درباره‌ی استراتژی و تاکتیک‌های اعتصاب بحث کرد.

برخی از همان آغاز گفتند که یک روز اعتصاب برای پیروزی کافی نیست؛ اما نمی‌دانستند چه کاری باید انجام داد. شما در ورودی‌بندی می‌توانید درباره‌ی این مسایل بحث کنید.

معمولا کارمندان دفتری، همه یک‌دیگر را نمی‌شناسند، چون برخی ممکن است دورکار باشند یا در بخش‌های مختلف کار کنند؛ اما در ورودی‌بندی این فرصت پیش می‌آید که هم‌دیگر را بشناسند.

هم‌چنین، در این فضا نوعی همبستگی و شبکه‌سازی شکل می‌گیرد که می‌تواند پس از اعتصاب هم ادامه پیدا کند. ما در ابتدا یک گروه واتساپ برای سازماندهی داشتیم که شامل حدود ۳۰ نفر در وزارت آموزش و پرورش بود که اکنون این گروه به ۹۹ نفر از بخش‌های مختلف گسترش یافته است.»

«این ارتباطات به سایر فعالیت‌های سیاسی در اتحادیه نیز کمک می‌کند. پیش از اعتصاب، من در اتحادیه خدمات عمومی و تجاری بریتانیا، روی موضوع تغییرات اقلیمی کار می‌کردم. به‌طور طبیعی در ورودی‌بندی‌ها این‌گونه مباحث مطرح می‌شوند. پس از آن، به برآوردی در زمینه‌ی این‌که چه کسانی ممکن است علاقه‌مند به مشارکت در این مسایل باشند، دست یافتم.»

روزنامه

منتشر شده در صفحه ۲ از شماره ۲/۲ **روزنامه**

دوشنبه ۴ فروردین ۱۴۰۴، ۲۴ مارس ۲۰۲۵

سایت:

www.Ruzname.org

ایمیل:

RUZNAME2@gmail.com

اینستاگرام:

https://www.instagram.com/ruzname_2

تلگرام:

https://t.me/RUZNAME_2

یوتیوب:

<http://www.youtube.com/@Ruzname-2>

کلاب هاوس:

<https://www.clubhouse.com/house/روزنامه>